

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, rozhodl samosoudkyně Mgr. Lucií Trejbalovou v právní ve věci žalobce **J.K.**, nar. ■■■, bytem ■■■, zastoupeného zákonnou zástupkyní B. K., nar. ..., bytem tamtéž, zastoupenou Mgr. Ilonou Šrollovou, advokátkou se sídlem Mrštíkova 399/2a, Liberec 3, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 1. 2014, č. j. MPSV-UM/105/14/4S-LBK,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 17. 1. 2014, čj. MPSV-UM/105/14/4S-LBK, s e p r o v a d y ř í z e n í z r u š u j e a v ě c s e v r a c í k d a l š í m u ř í z e n í ž a l o v a n é m u .**
- II. Žalovaný j e p o v i n e n n a h r a d i t ž a l o b c i n á k l a d y ř í z e n í v e v ý š i 4 7 1 9 K č k r u k á m j e h o p r á v n í z á s t u p k y n ě M g r . I l o n y Š r o l l o v é , a d v o k á t k y s e s í d l e m M r š t í k o v a 3 9 9 / 2 a , L i b e r e c 3 , v e l h ŭ t ě 1 5 d n ů o d p r á v n í m o c i t o h o t o r o z s u d k u .**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Liberci (dále jen „úřad práce“) ze dne 6. 9. 2012, č. j. 14169/2012/LIB. Tímto prvostupňovým rozhodnutím úřad práce vyslovil, že žalobci bude nadále poskytován příspěvek na péči v původní výši 5 000 Kč měsíčně s tím, že nárok na zvýšení příspěvku na péči podle § 11 odst. 3 zák. č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen „zákon o sociálních službách“) ve výši 2 000 Kč zůstává beze změn.

Shora označené rozhodnutí žalovaného je v pořadí druhým rozhodnutím o odvoláním žalobce, vydaným poté, co rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 4. 2011, č. j. MPSV-UM/1971/13/9S-LBK, bylo pro vady řízení zrušeno rozsudkem zdejšího soudu ze dne 19. 9. 2013, č. j. 58 Ad 7/2013-36.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný podrobně shrnul průběh předcházejícího správního řízení, citoval zejména posudkové závěry Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“) ze dne 4. 12. 2012 a ze dne 19. 2. 2013. Poté se žalovaný zabýval hodnocením dalšího doplňujícího posudku posudkové komise ze dne 18. 12. 2013. Dospěl k závěru, že v posudku a jeho doplnění nebyly zjištěny nesrovnalosti, posudek je úplný a přesvědčivý. Posudková komise posudek a jeho doplnění vypracovala v řádném složení komise, vycházela z obsáhlé zdravotní dokumentace obsahující opakovaná prošetření zdravotního stavu žalobce na specializovaných pracovištích a rovněž ze zdravotní dokumentace ošetřujícího lékaře a sociálního šetření. Posudková komise uvedla, že u žalobce neshledala posudkově významné narušení orientačních schopností ani komunikace. Klinickým psychologem Thomayerovy nemocnice v Praze byla popsána velmi dobrá intelektová kapacita, intelekt v pásmu lehkého nadprůměru, přičemž závažné poruchy autistického spektra nebyly prokázány. Pro nezvládání základních životních potřeb, jimž se věnovaly námitky v odvolání, ve vyjádření a v žalobě, které vzala posudková komise v úvahu, chybí odpovídající klinický korelát vzhledem k absenci těžkého poškození intelektu a absenci těžkého postižení pohybového aparátu. Proto jako nezvládané základní životní potřeby posudková komise uznala c) komunikaci, h) péči o zdraví, i) osobní aktivity. Ze sociálního šetření úřadu práce ze dne 21. 6. 2012 je patrné, že žalobce má problémy s komunikací, tuto potřebu posudková komise uznala jako nezvládanou. O fyziologickou potřebu si žalobce neřekne, pleny nepoužívá, potřeba nebyla posudkovou komisí uznána, neboť z lékařských nálezů není patrné, že by byl žalobce plenován a u dětí v tomto věku je nutná dopomoc s osobní očišťovnou. Potřeba stravování byla uznána jako zvládaná s tím, že žalobce je schopen se najíst a napít, nemá stanovený dietní režim, Nutridrink je formou pití a nevyžaduje zvláštní dohled. Ranní hygiena nebyla posudkovou komisí uznána jako nezvládaná, dítě v tomto věku potřebuje dohled, myje se za účasti druhé osoby. Matka dohlíží při dodržování léčebného režimu, potřeba péče o zdraví byla uznána jako nezvládaná. Ohledně oblékání a obouvání byla konstatována pomoc matky, potřeba uznána jako zvládaná, dítě v tomto věku se s dopomocí oblékne. Osobní aktivity s ohledem na asistenta byly uznány jako nezvládané. Posudková komise se podle žalovaného vypořádala se všemi námitkami zákonné zástupkyně, jež byly předmětem odvolání a vyjádření k podkladům rozhodnutí. U základních životních potřeb, které posudková komise uznala za zvládané, komise neprokázala příčinnou souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat tyto životní potřeby v přijatelném standardu, případně za použití facilitátorů.

V žalobě žalobce znovu namítal, že napadené rozhodnutí žalovaného bylo založeno na skutkovém stavu, který nemá oporu ve spisu, opět nebylo dostatečně odůvodněno a je nepřezkoumatelné. Napadené rozhodnutí podle žalobce nereflexuje požadavky vyslovené soudem ve zrušujícím rozsudku. Žalobce není schopen přepravovat se veřejnou hromadnou dopravou, neboť křičí, dostává se od afektu, což je důvodem pro opakované omlouvání z jednání posudkových komisí. Proto je žalobce dovážen do MŠ sociálním autobusem s doprovodem. K tomu se žalovaný nijak nevyjádřil. Žalobce v tomto směru poukázal na propouštěcí zprávu z Fakultní nemocnice Motol ze dne 21. 2. 2014, kde se s ohledem na uvedené žalobci poskytuje převoz sanitkou, a doporučení konzultantky Střediska rané péče Bc. K.K. ze dne 7. 8. 2013. Žalobcova schopnost orientace je minimální, doma ani v jiném známém prostředí neumí vyhledat toaletu, netrefí do postýlky, nenachází věci, ač leží přímo vedle něj, bez pomoci druhé osoby se tedy neobejde. Potíže s orientací se

zhoršují s každou změnou prostředí. Po příjezdu do školky žalobce neví, kde se nachází, dostává se do afektu. Neorientuje se časem, místem a osobou, ani v obvyklém prostředí, v tomto směru u žalobce nedochází ke zlepšení. Hodnocení ze strany MUDr. Z. a MUDr. N. žalobce shledal nedostatečnými. Žalobce poukázal na vyšetření APLA ze dne 1. 8. 2013, kdy mu byl potvrzen atypický autismus, jakož i vyšetření z Fakultní nemocnice v Motole MUDr. P. ze dne 14. 2. 2014, i vyšetření novější prof. MUDr. K. CSc., ze dne 21. 2. 2014 (ošetřující lékař MUDr. Š.), když z propouštěcí zprávy vyplývá, že žalobce nezvládá životní potřebu orientace, je zmíněno, že není orientován. Podle žalobce je pouhé odvolání se na skutečnost, že má dobrou intelektovou kapacitu nedostatečné. K nezvládání orientace žalobce odkázal na zprávu Mgr. G. ze dne 13. a 14. 9. 2011, zprávu MUDr. M. ze dne 25. 5. 2012, videonahrávku mobilním telefonem z návštěvy OSSZ ze dne 21. 8. 2012, zprávu z vyšetření APLA ze dne 1. 8. 2013, zprávu z vyšetření z Fakultní nemocnice v Motole MUDr. P. ze dne 14. 2. 2014 a zprávu z vyšetření z Fakultní nemocnice Motol MUDr. Š. ze dne 21. 2. 2014. Žalobce rovněž nezvládá životní potřebu stravování. Trpí nechutenstvím, nabízené jídlo odmítá, jídlo je mu třeba v malých porcích nabízet často, není schopen sám se najíst, je nutné krmit jej nebo přidržovat brčko, stravu mixovat, neboť ji jinak nepozře. Odmítá jíst svačiny i oběd, nanejvýš sní pár lžic polévky. Přes veškerou péči matky se nachází ve stavu podvýživy a je nutno přidávat nutriční doplňky. Žalovaný pouze obecně konstatoval, že pro nezvládání této životní potřeby chybí odpovídající klinický korelát vzhledem k absenci těžkého postižení intelektu a těžkého postižení pohybového aparátu, s čímž žalobce nesouhlasil. Žalobce odkázal na zprávu z Fakultní nemocnice Motol MUDr. Š., podle které toleruje jen malé dávky, stravu má přizpůsobenou, převážně mixovanou a jsou nutné nutriční doplňky 3x denně. Je trvale sledován v gastroenterologické a nutriční poradně, k čemuž MUDr. P. uvedla, že doporučuje výživový režim dle doporučení gastroenterologa. Žalobce rovněž odkázal na zprávu nutriční lékařky MUDr. Č. ze dne 15. 8. a 10. 10. 2013. Žalobce dále nezvládá životní potřebu oblékání a obouvání, bez každodenní pomoci druhé osoby není schopen se obout ani obléci, nic si nezaváže ani nezapne, ani na suchý zip, nespolupracuje a tyto činnosti jej rozčilují a uvádějí do afektivních stavů. Podle žalobce nebyla lékařsky tato schopnost prověřována, písemné odborné posouzení není k dispozici, nezvládání této životní potřeby může žalobce doložit svědectvím matky, případně jiných osob, které o žalobce pečují. Zpráva z Fakultní nemocnice Motol MUDr. Š. ze dne 21. 2. 2014 hovoří o tom, že žalobce má asistenta, v domácím prostředí je APLA péče, pomáhá pečovatelka se všemi úkony běžných denních aktivit včetně oblékání a obouvání. Žalobce rovněž nezvládá životní potřebu tělesné hygieny, neboť si neumí umýt ani ruce, vyčistit si zuby, neumí použít hygienické zařízení, činnosti je na něm třeba vynucovat a provádět je i proti jeho vůli, když se sám nechce učesat, nechat si otevřít ústa, má panický strach z mytí a bojí se vody, bez asistence druhé osoby není schopen si hygienu zajistit. Rovněž nezvládání této životní potřeby lze svědecky prokázat svědeckou výpovědí matky, nebo dalších osob, které o žalobce osobně pečují, a již zmíněnou zprávou MUDr. Š. ze dne 21. 2. 2014 je nezvládání této osobní potřeby prokázáno. Rovněž zpráva MUDr. M. ze dne 11. 9. 2012 toto prokazuje, neboť zpráva konstatuje, že žalobce nedodrжуje hygienu. Ani fyziologickou potřebu žalobce nezvládá, nezvládání této životní potřeby bylo potvrzeno posudkovým zhodnocením OSSZ. Posudková komise však potřebu překvalifikovala na zvládanou, přičemž ke změně stavu žalobce nedošlo, naopak s přibývajícím věkem je nezvládnutí této potřeby více evidentní. Žalobce není schopen si říci v případě potřeby, v noci se pomočuje, přitom pleny odmítá. Ani ve známém prostředí netrefí

na toaletu, nelze si představit, že by se obešel bez asistence druhé osoby. Žaloba se v tomto směru dovolávala lékařské zprávy MUDr. M. ze dne 10. 11. 2011 a 11. 9. 2012, zprávu MUDr. A. ze dne 3. 8. 2012 a MUDr. M. ze dne 25. 5. 2012 a propouštěcí zprávu z Fakultní nemocnice Motol ze dne 21. 2. 2014. Žalobce uzavřel s tím, že žalovaný se opět nevypořádal s předloženými lékařskými zprávami, tvrzeními a námitkami žalobce vznesenými prostřednictvím matky, a to úplně a přesvědčivě, jak mu soud uložil. Ze zpráv si vybírá pouze takové závěry, které podporují jeho rozhodnutí, aniž by se vypořádal se závěry, či hodnocenými opačnými, které poukazují na neschopnost zvládat životní potřeby v mnohem větším rozsahu, než bylo žalovaným přiznáno. Schopnost žalobce zvládat životní potřeby se na rozdíl od jeho vrstevníků prakticky nezlepšuje, žalobce poukázal na ust. § 2 vyhlášky č. 505/2006 Sb. s tím, že pokud není schopen vykonávat nejméně jednu z popsaných činností, není schopen zvládat danou životní aktivitu. Žalobce je i bez těžkého postižení intelektu a pohybového aparátu neschopen základní životní potřeby zvládat bez trvalé a intenzivní pomoci druhé osoby. S ohledem na to, že mu byla diagnostikována myopatická dystrofie typu 1, lze předpokládat, že se jeho stav bude spíše zhoršovat. Stav, kdy bez diagnózy těžkého autismu nebo těžkého tělesného postižení je jeho stav zlehčován konstatováním, že není fyziologický důvod, proč by se nemohl najíst, obléci, vykonat fyziologickou potřebu apod., nepovažuje žalobce za individuální hodnocení. Podle nejnovějších lékařských zpráv byla u žalobce potvrzena myopatická dystrofie prvního typu, lehký syndrom obstrukční spánkové apnoe a atypický autismus. Jeho zdravotní stav nadále vyžaduje pomoc APLA Praha a zajištění potřebných pomůcek. Z vedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil, věc mu vrátil k dalšímu řízení a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný navrhoval žalobu zamítnout, když uvedl zcela shodné skutečnosti jako v napadeném rozhodnutí.

Žalobce replikoval, znovu uvedl, že žalovaný si z lékařských zpráv a posudků vybral pouze pozitiva, negativa a neovládnuté dovednosti pominul. Typickým příkladem je posouzení životní potřeby stravování. Je zřejmé, že s příjmem potravy má žalobce potíže, není schopen sám se dostatečně najíst, vyžaduje specifickou stravu upravenou, bez dopomoci se sám nenají, protože necítí potřebu se najíst a z tohoto důvodu je nutné jej dovyživovat pomocí Nutridrinků. Žalovaný však toto zhodnotil tak, že je schopen sám se najíst a napít, nemá speciální dietu a Nutridrink je nápoj, který nevyžaduje zvláštní dohled. Žalobce odkázal na zprávu MUDr. Č. ze dne 15. 8. 2013 a zprávu MUDr. Ž. ze dne 24. 1. 2014.

V doplnění žaloby žalobce konstatoval, že pro uznání potřeb jako nezvládaných jsou medicínské důvody, mimoto symptomatika projevů má oporu v diagnóze, kterou je porucha autistického spektra a genetické nervosvalové onemocnění. Žalobce znovu odkázal na zprávu Fakultní nemocnice Motol ze dne 21. 2. 2014, kde bylo uvedeno, že je vhodná sociální pomoc, pomoc Nadace D. anděl, pomoc APLA z důvodu diagnostikovaného autismu, zajištění pomůcek ve spolupráci s dětským neurologem, způsob dopravy sanitkou v doprovodu matky. Žalobce se dovolával soupisů jídel za týden pro potřeby nutriční lékařky MUDr. Č., z nichž je zřejmé, že příjem přirozené stravy je pouze v množství 20 až 50 % běžné denní dávky. Dávky navíc musí být žalobci fyzicky vpravovány do úst ve formě převážně mixovaného jídla, což u dítěte tohoto věku není obvyklý způsob přijímání potravy a životní potřeba stravování nemůže být uznána jako zvládnutá. Žalobce musí užívat speciální

doplňky potravy. Žalobce odkázal na kartu z plánované hospitalizace ve Fakultní nemocnici Motol z února 2014, ze které je zřejmé, že žalobce je nutné krmit, jídlo podávat převážně mixované, Nutridrinky je nutno fyzicky podávat, vložit brčko do úst. Kartu lze vyžádat. Žalobce se rovněž odvolal na fotodokumentaci snídaní, ze kterých je zřejmé, že je schopen jíst jen pod dohledem odborného personálu, další fotografie prokazuje, že po vyučování je žalobce téměř denně pomočený, na WC si sám nedojde, nehlásí potřebu.

Předložený správní spis dokumentuje průběh řízení před správními orgány. S ohledem na to, že byl podrobně konstatován ve zrušujícím rozsudku zdejšího soudu, jakož i v odůvodnění napadeného rozhodnutí, dovolí si soud na tato rozhodnutí poukázat.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a z hlediska žalobních bodů s tím, že byl vázán skutkovým i právním stavem v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.). Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, neboť napadené rozhodnutí žalovaného trpí stejnými vadami řízení, jaké mu byly soudem vytýkány v rozsudku ze dne 19. 9. 2013, č. j. 58Ad 7/2013.

Příspěvek na péči se podle § 7 zákona o sociálních službách poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby za účelem zajištění potřebné pomoci. Nárok na příspěvek má osoba, která splňuje předpoklady uvedené v § 4 odst. 1 uvedeného zákona, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb, v rozsahu stanoveném stupně závislosti podle § 8 zákona o sociálních službách.

Ustanovení § 8 odst. 1 zákona o sociálních službách stanoví, při jakém počtu nezávládaných základních životních potřeb se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby osoba do 18 let věku, za předpokladu, že vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby. V § 9 citovaného zákona pak zákonodárce vymezil základní životní potřeby, jejichž samostatné zvládání se hodnotí pro účely stanovení stupně závislosti na pomoci jiné osoby a stanovil kritéria pro hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby.

Další speciální kritéria pro hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby zákonodárce stanovil u osob do 18 let věku v ustanovení § 10 citovaného zákona, podle něhož se u osoby do 18 let věku při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby podle [§ 9 odst. 1](#) a při hodnocení potřeby mimořádné péče porovnává rozsah, intenzita a náročnost péče, kterou je třeba věnovat posuzované osobě se zdravotním postižením, s péčí, kterou je třeba věnovat zdravé fyzické osobě téhož věku. Při stanovení stupně závislosti u osoby do 18 let věku se nepřihlíží k potřebě péče, která vyplývá z věku osoby a tomu odpovídajícímu stupni biopsychosociálního vývoje. Mimořádnou péčí se rozumí péče, která svým rozsahem, intenzitou nebo náročností podstatně přesahuje péči poskytovanou osobě téhož věku. Podrobnosti pak obsahuje vyhláška č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách.

Již v předchozím rozsudku soud poukázal na relevantní ustanovení zákona o sociálních službách upravujících postup správních orgánů v řízení o žádosti o přiznání

příspěvku na péči, přičemž zdůraznil především povinnosti žalovaného jako odvolacího správního orgánu vycházet z posouzení stupně závislosti posudkovou komisí MPSV jako ze stěžejního důkazu, který ovšem podléhá hodnocení z hlediska přesvědčivosti a úplnosti, tak jak na to poukazuje příslušná judikatura krajských správních soudů, i již početná judikatura Nejvyššího správního soudu (např. ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009 – 53, ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 50/2009 – 63, ze dne 3. 2. 2010, č. j. 3 Ads 77/2009 – 59, ze dne 21. 7. 2011, č. j. 3 Ads 105/2011-54, všechny dostupné na www.nssoud.cz).

V souzeném případě žalovaný těmito požadavkům opět nevyhověl, když se znovu soustředil především na popis průběhu správního řízení a ve vztahu k dříve vypracovaným posudkům posudkové komise ze dne 4. 12. 2012 a jeho doplnění ze dne 19. 2. 2013 uvedl jejich obsah. Doplnil pak konstatování o vyžádání nového doplnění posudku posudkovou komisí ze dne 18. 12. 2013, uvedl složení posudkové komise, podklady posudku a jeho jednotlivé závěry. Dále žalovaný víceméně v obecné rovině konstatoval, že posudek posudkové komise včetně jeho doplnění považuje za úplný a přesvědčivý, ve kterém nebyly zjištěny nesrovnalosti, aniž by se konkrétně zabýval tím, zda vyžádané doplnění posudku odstranilo konkrétně vytýkaná pochybení. Znovu je třeba zdůraznit, že pokud je posuzovaný v průběhu správního řízení velmi aktivní, dokládá nové odborné lékařské zprávy a upozorňuje na jejich konkrétní závěry a popisuje, jaké aktivity vykonává pouze s pomocí a dohledem matky a zdůrazňuje vyšší intenzitu péče o svoji osobu, je třeba, aby žalovaný na aktivitu žalobce reagoval odpovídajícím způsobem a na konkrétní námitky odpověděl, uvedl, proč je na základě vyžádaného posudku včetně jeho doplnění považuje za liché a vyvrácené. Týkají-li se odborného posouzení dopadu poruchy funkčních schopností na schopnost jednotlivce zvládat základní životní schopnosti a v rámci jejich vymezení jednotlivé aktivity, je třeba, aby žalovaný zhodnotil, zda vypracované posudky jsou v tomto směru úplné, přesvědčivé a přezkoumatelné, tj. jinými slovy, zda se s takovými námitkami vypořádaly a zdůvodnily, proč a na základě jakých podkladů a úvah k nim nelze přihlídnout, a zda nejsou v rozporu s lékařskými zprávami, na které posuzovaný konkrétně odkazuje.

Žalovanému soud především vytýkal, že jako úplný a přesvědčivý hodnotil posudek ze dne 4. 12. 2012 a následně jeho doplnění ze dne 19. 12. 2013, ačkoli se tyto posudky jen obecně a nedostatečně vypořádaly se skutečnostmi uvedenými ve zprávě MUDr. Matka ze dne 11. 9. 2012 (údaje ohledně intelektu a nedodržování fyziologické potřeby, špatné orientace). Následné doplnění posudku ze dne 18. 12. 2013 přitom tento deficit neodstraňuje, pouze s odkazem na intelekt v pásmu nadprůměru označuje základní životní potřeby jako zvládané z důvodu „neprokázání příčinné souvislosti mezi poruchou funkčních schopností z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat tyto životní potřeby v přijatelném standardu, případně za použití facilitátorů“. Vyžádané doplnění tak opět nereaguje na nedodržování fyziologické potřeby a špatnou orientaci v právě zmíněné lékařské zprávě (např. ji nehodnotí jako skutečnost vyvrácenou jinými lékařskými zprávami, či jako nevýznamnou z konkrétních důvodů z hlediska posudkových kritérií dle § 9 odst. 2 až odst. 6 a zejména též dle § 10 zákona o sociální pomoci a navazujících ustanovení prováděcí vyhlášky č. 505/2006 Sb.).

Soud rovněž nenalezl podrobnější doplnění argumentace posudkové komise ve vztahu ke zvládání životních potřeb z důvodu, že každé dítě stejného věku potřebuje u zmíněných životních potřeb dopomoc. Byť v předchozím rozsudku soud odkazoval obecně na ustanovení

§ 10 zákona o sociálních službách, měl tím samozřejmě na mysli doplnění podrobnější argumentace (s ohledem na rozsah a charakter nutné každodenní pomoci, kterou popisoval žalobce ve správním řízení, jakož i v předchozí žalobě, s odvoláním se na příkládanou lékařskou dokumentaci) z hlediska posouzení rozsahu, intenzity a náročnosti péče matky, příp. i dalších osob, o žalobce v porovnání s péčí, kterou je třeba věnovat zdravé fyzické osobě téhož věku, a zdůvodnění, proč se u žalobce nemůže jednat o péči mimořádnou. Tento deficit se projevuje ve vztahu k vzneseným žalobním výhradám následujícím způsobem.

Již v minulosti žalobce namítal nezvládnutí základní životní potřeby mobility. Pokud žalobce znovu namítá, že není schopen dopravovat se veřejnou hromadnou dopravou, využívá sociálního svozu a převozu sanitkou, není z napadeného rozhodnutí žalovaného zřejmé, jakou část dosud vypracovaných posudků považuje žalovaný za úplnou, vyčerpávající a přesvědčivou co do vypořádání se s touto konkrétní námitkou. A to především v tom směru (jak již soud v obecné rovině naznačil), zda tyto okolnosti žalobcem uváděné nalézají oporu v opatřené dokumentaci či nikoli, případně zda a proč nepřestávají určitou podobu každodenní intenzivnější, tj. ve svém důsledku mimořádné péče ve smyslu § 10 zákona o sociálních službách, pro které by bylo třeba základní životní potřebu mobilita uznat jako nezvládanou přes nízký věk žalobce.

Soud na rozdíl od žalovaného nepovažuje posudek ani jeho dvojí doplnění za úplné a přesvědčivé co do hodnocení zvládnutí základní životní potřeby orientace. Opět je třeba uvést, že nezvládnutí orientace (a to právě i s odkazem na lékařskou zprávu MUDr. Matka ze dne 11. 9. 2012, která výslovně uváděla, že se žalobce špatně orientuje) žalobce již namítal. Ačkoli soud žalovanému vytkl, že posudky právě zmíněnou zprávu nehodnotily dostatečně (taktéž s odkazem na kritéria hodnocení dle § 10 zákona o sociálních službách), nebyla tato vada v dalším řízení odstraněna. Žalovaný se spokojil s konstatováním posudkové komise o tom, že neshledala posudkově významné narušení orientačních schopností obvyklé u autismu u posuzovaného se základní diagnózou specifické vývojové dysfázie (aniž by se ke špatné orientaci žalobce dle zmíněné zprávy vyjádřila konkrétně), a to opět s odkazem na velmi dobrou intelektovou kapacitu dle klinického psychologa Thomayerovy nemocnice v Praze. Žalovaný převzal obecné hodnocení posudkové komise o tom, že mezi lékařskými nálezy nejsou rozpory, které by se dotýkaly posudkově významných kritérií. Žalobce ovšem konkrétně poukazoval na zjištění z vyšetření APLA ze dne 1. 8. 2013, které hovořilo o atypickém autismu. Rozpory mezi tímto lékařským závěrem a ostatními předchozími lékařskými zprávami posudek a jeho doplnění přesvědčivým způsobem nevypořádaly a není zřejmé, zda a především proč nediagnosticsování autismu, případně jeho konkrétní podoby, mohlo či nemohlo mít vliv na posouzení jednotlivých aktivit. Soud si dále nemohl nepovšimnout toho, že posudková komise (po zhodnocení zdravotního stavu žalobce dětskou lékařskou z oboru neurologie MUDr. N. dne 18. 9. 2013) vedena shodnými úvahami ve vztahu k narušení komunikačních schopností, komunikaci uznala jako životní potřebu za nezvládanou, zatímco orientaci hodnotila jako zvládanou. I z tohoto konkrétního důvodu nelze považovat posudek posudkové komise ani po jeho druhém doplnění za konzistentní a přesvědčivý.

Již předchozí rozsudek vytykal posudkům, že nereagovaly na zprávy z dětské gastroenterologie Prim. MUDr. P.Š., které se vztahovaly k základní životní potřebě stravování. V doplnění posudku ze dne 18. 12. 2013 je sice zpráva tohoto odborného lékaře ze

dne 27. 11. 2012, jakož i zprávy z nutriční poradny MUDr. Č. ze dne 15. 8. 2013 a 10. 10. 2013, jichž se žaloba dovolávala, zahrnuta mezi podklady, ze kterých posudkové komise vycházela, nicméně ani v tomto případě posudkové závěry nehodnotí, resp. nevyvrací dostatečně přesvědčivě skutečnosti v odborných zprávách uvedené. Konstatování o tom, že žalobce nemá dietní režim, nekoresponduje s předepsanými dietními opatřeními, byť ve formě Nutridrinků. Konstatování odborné lékařky MUDr. Č. o tom, že váhu žalobce udržuje za velkého vypětí rodiny, pak v hodnocení posudkové komise nenalézá odraz. Rovněž není zřejmé, na podkladě čeho posudková komise dovodila, že při požívání Nutridrinků žalobce nepotřebuje zvláštní dohled, když zmiňovaná zpráva MUDr. Č. doporučuje lepší spolupráci školy při jeho podávání. Není ani zřejmé, jak byl reflektován závěr MUDr. M. ve zprávě ze dne 30. 7. 2013 o poruchách příjmu potravy, ani odkaz dětského gastroenterologa MUDr. Z. (konzultanta posudkové komise) na závěry neurologa o pravděpodobné poruše centra hladu. Jestli byla popisovaná péče vyšší intenzity v tomto směru zohledněna již při posouzení základní životní aktivity péče o zdraví, z posudku a jeho doplnění neplyne výslovně a jednoznačně.

K základním životním potřebám oblékání a obouvání, tělesná hygiena posudková komise v doplnění posudku ze dne 19. 2. 2013 uvedla, že není z medicínského hlediska důvod k nezvládnutí těchto úkonů a každé dítě tohoto věku potřebuje u uvedených úkonů pomoc. Ačkoli i v tomto směru bylo zdejším soudem vytknuto nedostatečné odůvodnění a vypořádání se s námitkami žalobce (také s odkazem na § 10 zákona o sociálních službách), doplňující posudek ze dne 18. 12. 2013 tyto vady neodstranil, a zase jen v obecné rovině odkázal na intelekt žalobce v pásmu nadprůměru a absenci těžkého fyzického postižení, aniž by vyvrátil konkrétní skutečnosti zmiňované v průběhu správního řízení a před soudem, jež se týkaly nutnosti zvýšené péče o žalobce i v tomto směru.

Dále žalobce nesouhlasil s hodnocením výkonu fyziologické potřeby jako základní životní potřeby zvládané. Posudkovým lékařem OSSZ byla uvedená základní životní potřeba hodnocena opačně, tedy jako nezvládaná. Posudková komise opačný názor zdůvodnila tím, že z medicínského hlediska není důvod k nezvládnutí této potřeby (posudek ze dne 4. 12. 2012), když podle pediatrického hodnocení psychomotorického vývoje každé dítě tohoto věku potřebuje pomoc (doplnění posudku ze dne 19. 2. 2013). V dalším doplnění ze dne 18. 12. 2013 pak posudková komise konstatovala neprokázání příčinné souvislosti mezi poruchou funkčních schopností z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti životní potřebu zvládat v přijatelném standardu, a žalovaný následně zdůraznil, že žalobce není každodenně plenován. Takové odůvodnění nepovažuje soud za dostatečné a přesvědčivé, vyvracející předchozí opačné posouzení životní potřeby posudkovým lékařem OSSZ. A to za situace, kdy lékařské zprávy MUDr. M. ze dne 10. 11. 2011 a 11. 9. 2012, kterých se žalobce dovolával, uváděly, že žalobce hygienu nedodržuje, neřekne si ve školce na toaletu a bývá pomočen, přičemž žalobce v průběhu správního řízení zdůrazňoval též, že není schopen si na toaletu dojít včas. S těmito skutečnostmi, a zejména s tvrzenou neschopností včas použít WC i s ohledem na věk žalobce, se posudková komise měla konkrétně vypořádat, a to opět i z hledisek dle § 10 zákona o sociálních službách. Jak již soud zdůraznil ve svém rozsudku ze dne 18. 4. 2013, č. j. 60Ad 2/2013-52, ve věci posouzení příspěvku na péči bratra žalobce, *„zvláště za situace, kdy podkladem pro vydání prvostupňového rozhodnutí byl posudkový závěr postavený na odlišném posouzení zvládnutí, resp. nezvládnutí jednotlivých základních životních*

schopností, je na místě, aby posudková komise své odlišné posudkové závěry zdůvodnila a konkretizovala, na základě jakého hodnocení (podkladů a úvah) dospěla k jinému závěru. Tato potřeba přesvědčivého odůvodnění posudkových závěrů vyvstává do popředí zvláště v projednávaném případě, kdy žalobce na odlišné posouzení nezvládnutí základní životní schopnosti i) osobních aktivit lékařem OSSZ upozornil v odvolacím řízení a případné shodné uznání této základní životní potřeby ze strany posudkové komise by znamenalo odlišný závěr o naplnění zákonných podmínek pro uznání žalobce jako osoby závislé na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost) dle § 8 odst. 2 písm. a) zákona o sociálních službách.“ Právě uznání základní životní potřeby výkon fyziologické potřeby jako čtvrté nezvládnuté základní životní potřeby by mohlo mít i v projednávaném případě vliv na závěr o naplnění zákonných podmínek pro uznání žalobce jako osoby závislé na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost) dle § 8 odst. 2 písm. b) zákona o sociálních službách, a proto je potřeba řádného odůvodnění posudkových závěrů zvláště důležitá.

Soud uzavírá s tím, že posudek posudkové komise a jeho další dvě doplnění považuje za nedostatečné a nepřesvědčivé ze shora uvedených důvodů. Soud zdůrazňuje, že závěry žalovaného ve vztahu k vypracovaným posudkům hodnotil právě a jedině z hledisek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti, i co do vypořádání s konkrétními námitkami vznášenými v průběhu jak správního, tak soudního správního řízení, když žalovaný nemůže zpochybňovat, a nemůže tak činit následně ani soud, správnost posudků co do odborných posudkových závěrů o funkčním dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posuzované osoby na schopnost zvládat základní životní potřeby v přijatelném standardu.

Soud proto vyhověl žalobě a napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro vady řízení podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a současně rozhodl o vrácení věci k dalšímu řízení žalovanému dle § 78 odst. 4 s. ř. s..

Ve věci bylo rozhodováno bez nařízení ústního jednání v souladu s § 51 odst. 2, § 76 odst. 1 s. ř. s..

V dalším řízení je žalovaný vysloveným právním názorem soudu vázán podle § 78 odst. 5 s. ř. s.. Bude povinností žalovaného odstranit vadu řízení spočívající v neúplnosti a nepřesvědčivosti posudků posudkové komise tak, aby byly řádně zhodnoceny námitky žalobce o neschopnosti činit některé činnosti samostatně ve vazbě na odborné zprávy, jichž se žalobce konkrétně dovolával, a žalovaný vycházel z řádně zjištěného skutkového stavu věci (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2013, č. j. 6 Ads 17/2013-25, www.nssoud.cz). Pokud si žalovaný případně vyžádá revizní posudek u jiného pracoviště posudkové komise, pak bude jeho povinností hodnotit jej jako důkaz spolu s ostatními podklady pro jeho rozhodnutí.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodováno podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého účastník, který měl ve věci úspěch, má právo na náhradu nákladů před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

Žalobce byl úspěšný, proto mu soud proti žalovanému přiznal náhradu nákladů řízení. Ty byly v jeho případě tvořeny odměnou právní zástupkyně ve výši 3 000 Kč [3 úkony právní

služby po 1 000 Kč dle § 7 bodu 3., § 9 odst. 2 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění účinném od 1. 1. 2013], náhradou hotových výdajů ve výši 900 Kč (3 paušály po 300 Kč za 3 úkony právní služby dle § 13 odst. 1, odst. 3 advokátního tarifu). Soudem nebyla uznána odměna a paušál za úkon právní služby v podobě doplnění žaloby, neboť toto podání v podstatě znovu shrnovalo skutečnosti shrnuté v replice. Soud dále přiznal zvýšení odpovídající nároku státu na DPH ve výši 819 Kč. Náhradu nákladů řízení ve výši 4 719 Kč je žalovaný povinen žalobci zaplatit v soudem stanovené lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku, k rukám jeho právní zástupkyně.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 11. září 2014.

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně